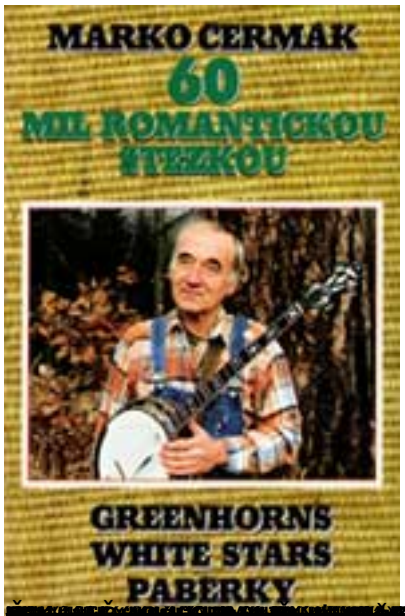
Napsal uživatel Šaolín
Sobota, 01 Září 2001 01:00

Přiznám se, že kompilační alba si až na velmi málo výjimek nekupuju, a už vůbec mě doposud nenapadlo nějaké z nich nerecenzovat. Taky, co by se na nich dalo zdrbnout, že? Toho, kdo kompilaci sestavil? Vydavatelskou firmu? Navíc, důvod, proč se podobné tituly vydávají, je od jakživa stejný. Trhnout zisk a vložit minimum nákladů. Fascinují mě některé české kapely (nebo spíš jejich vydavatelé), které už po třech v rozmezí čtyř let vydaných řadovkách vypustí do světa "best of", které navíc obsahuje 70% písní z alba třetího, protože písně z první a druhé desky stály za houby. Ale zmapovat kompilací 40 let tvorby? To už zní slibně, zvlášť, když je tento počin tématicky ucelený. Ano, skutečně jsem na takovou kompilaci narazil. Vydal ji letos Sony Music Bonton a to zrovna v roce šťastně dožitých šedesátin hlavního protagonisty kompilace, Marko Čermáka. A ptáte-li se po onom tématickém zaměření, pak vězte, že všech 27 písní alba doprovodil na banjo, ale především otextoval Marko Čermák osobně.

Marko Čermák pro mě vždy představoval hlavně banjistu. Potom také výtvarníka (především Rychlé šípy a kreslené trampské mapy) a příležitostného spíkra skupiny Paběrky. A právě i na to spíkrování většinou Marko používá nástrojový mikrofon pro banjo (takže se před vámi celý večer legračně uklání), zpívat jsem ho, alespoň já, nikdy neviděl. Logicky jsem tedy nikdy ani nepřemýšlel nad tím, jaké poselství (a zda-li nějaké) tento bard uchu posluchače vlastně přináší. U takového Romana Horkého nebo Pavlíny Jíšové je to jasné hned, ale u Čermáka? Kompilace nazvaná 60 mil romantickou stezkou mi dala odpověď. Je to jednoduché. Marko Čermák na mě a troufám si říct, že i na velkou část mé generace i předgenerace měl vliv obrovský. Ovšem ne svým hrdelním projevem, ale svými texty. Jen si vzpomeňte, když někdo začne hrát u ohně Hardyho, jak se automaticky přidáte, aniž byste museli pracně v paměti lovit text. Jde to úplně samo, klidně byste u toho zvládli počítat hvězdy. A co třeba Zátoka? A Toulám se? Tušíte správně, všechny tyhle texty má na svědomí Marko Čermák.

Jak už jsem napsal, na desce najdete 27 kousků, z nichž většinu nahrála v posledních deseti letech Markova domovská kapela Paběrky, čtyři jsou dobové nahrávky White Stars (především z Port šedesátých let) a pět snímků pochází z různých období Greenhorns (vesměs do roku 1986). Po hudební stránce jsou to všechno "pecky" jak mají být a většinou jsou to tradicionály nebo mají původního amerického autora. I Marko sám ve svém sleeve-note přiznává, že si vždycky vybíral k otextování silné melodie. Tématicky se pak držel i některých původních textů, ale většinou je zčásti nebo zcela změnil.


MARKO CERMAK
60
MIL ROMANTICKOU
STEZKOU
GREENHORNS
WHITE STARS
PABERKY